

Свещи палих, курбан дадах за детето

Минка, р. 1951

Казвам се Минка Стефанова Георгиева. Родена съм 1951 година, вече съм на 66 години. Бяхме 5 деца, 4 сестри и 1 брат. Бедно живеехме, останахме сираци малки. Само едната ми сестра беше оженена, като умря майка. Тате взима втора жена и тя ми роди 3, значи имам още две сестри и един брат, ама не са същи. Втората ни майка много ни делеше, абе повтория какво да ти разправам. Първият ми мъж ме открадна на 17 години, аз бях много хубава, развита, едра. От него имам 8 деца, ама той умря млад. Беше на затвора и там са ги изтормози и като излезе, почна много да пий, стана кръвоизлив на главата и почина, Бог да го прости. Аз тогава работих на „Чистота”, миячка на Автогарата. Вторият ми мъж тогава и той работеше на „Чистота”, товарач, той 35 години стаж има. Три пъти беше ударник, два пъти дадох му награди, много работеше, той е 35-та година роден. Много хубав беше и на него му умряла жената и се взехме, не съм му развалила аз живата, той вдовец беше, ама деца нямаше. Аз му родих 2, сетне ги отгледахме, той не ги делеше. Имаме 20 внуци. Всичките живеят отделно от нас, ний с дядото живеем с най-малката дъщеря, тя е на 16, ама още не сме я оженили . Пенсията ми е 120 лева, на дядото 150, редовно плащам си тока, дядото има каса и нея я плащам, някой път не остават пари за лекарства, за задушка и за кръвно. Неграмотна съм и децата ми са неграмотни . Пращах ги, ама не отиваха и аз тъй бях, учеше ме другарката Стаянова, ама нищо не се научих. Преди много биеха другарките, ама имаше дисциплина. Ама сега акъл давам да отиват, пак не чуват, много са лоши сегашните деца. Имам едно болно внуче, много пари дадохме, ама няма файда, са като е от крака. Болен крак има, ама много ми помага, повечето аз го гледам. Докторите казаха защото сме роднина с булката затуй е сакат, аз леля и се падам. Къде не сме го водили. Сутрин и вечер се моля, лоши думи не говоря, не съм като нашите, другите, много мръсотии приказват, еле как се карат. Евангелистка съм, редовно ходя на църква. Изкарвам си и някой лев от една барачка. Ходим да чистим с дядото на зеленчуковата борса, хем пари ни плащат, хем и нещо ни дават, е не е много хубава стоката, ама тука на махалата върви, по-евтиничко давам. И тъй си живееме, само да оздравее невалидното внуче, за другото се намира колай. Сега на Голямата Богородица ходих и на манастира, свещи палих, курбан дадах за детето, не е агне, ама друго става. Да даде Господ да му помогне. Друго не искам, само да стане животът по-хубав, че да не теглят младите.